

Nr 199.

Av herr **Larsson** i Luttra **m. fl.**, om befrielse för ägare av allmänna samlingslokaler från skyldigheten att erlægga fastighetsskatt m. m.

Tillgång till goda samlingslokaler anses numera vara ett samhällsintresse av sådan vikt, att verksamheten främjas genom bidrag och lån från staten och i betydande utsträckning även från kommunerna. Den tyngsta bördan för samlingslokalernas anordnande, underhåll och drift kommer dock i allmänhet på de sammanslutningar, som i de flesta fall äro huvudmän för samlingslokalerna. Särskilt med de nuvarande höga kostnaderna för dessa lokalers byggande, underhåll och drift uppstå ofta stora svårigheter att på ett tillfredsställande sätt finansiera dessa lokaler. Svårigheterna bli självfallet störst för de lokalägande föreningar, som ej bedriva annan verksamhet än tillhandahålla lokaler för föreningslivet i orten och som därför måste räkna med små inkomster. Det gäller för dessa att utnyttja alla möjligheter att nedbringa omkostnaderna.

Skatteposten, och i synnerhet fastighetsskatten för de mindre lokalerna, utgör en tyngande post i budgeten. Samlingslokalernas huvudmän ha att betala såväl fastighetsskatt som skatt på inkomst. Vissa lokaler, som ha karaktär av allmänna samlingslokaler, äro emellertid undantagna från beskattning. Det gäller vissa nykterhetslokaler, som äro undantagna från fastighetsskatt enligt kommunalskatteförordningen § 5 mom. 1 g. Nykterhetsföreningarna äro även befriade från viss inkomstskatt av dessa fastigheter enligt ett stadgande i förordningen om statlig inkomstskatt.

Frågan om allmänna samlingslokalers beskattning var senast föremål för riksdagens behandling på grund av en motion 1947 angående folketshus- och folketsparkföreningars beskattning. Motionen, som utmynnade i ett yrkande om utredning av såväl fastighetsskatten som inkomstskatten för dessa föreningar, avstyrktes av utskottet och avslogs av riksdagen.

I fråga om inkomstbeskattningen motiverade bevillningsutskottet sitt yrkande med att den då pågående utredningen om ny lag om ekonomiska föreningar även skulle upptaga spørsmålet om föreningars beskattning. Denna utredning har numera avlämnat sitt betänkande, men detta har ännu ej föranlett lagstiftningsåtgärder.

Enligt nuvarande lagstiftning äro vissa kommunala byggnader, nykterhetsföreningarnas, kyrkliga och frikyrkliga m. fl. byggnader befriade från fastighetsskatt samt från skatt på inkomst av fastigheten. Beträffande nykterhetsföreningarnas byggnader stadgas sålunda i kommunalskattelagen § 5 mom. 1:

Från skatteplikt till fastighetsskatt undantages:

(a—f)

g) nykterhetsföreningarnas byggnader, därest byggnaderna äro avsedda för nämnda föreningars verksamhet som sådana.

I förordningen om statlig inkomstskatt stadgas i § 7:

Från skattskyldighet frikallas:

(a—f)

g) här ovan upptagen ägare av sådan fastighet, som omförmäles i 5 § 1 mom. kommunalskattelagen:

för inkomst av fastigheten genom dess begagnande för de i samma mom. avsedda ändamål.

I konsekvens härmed och med beaktande av de allmänna samlingslokalerens nuvarande ställning och deras betydelse för folkrörelserna och föreningsverksamheten och därmed även för samhällslivet borde de allmänna samlingslokalerna i beskattningshänseende bli jämställda med ovan angivna lokaler.

Skattefriheten bör omfatta vad som avses med allmänna samlingslokaler enligt § 1 i Kungl. Maj:ts kungörelse om lån och bidrag av statsmedel för anordnande av allmänna samlingslokaler (SFS 913/1942), vilka opartiskt, på skäliga villkor och i skälig omfattning stå till förfogande för föreningslivet i orten. Skattefriheten bör gälla oavsett om samlingslokalen äges av kommun, ideell eller ekonomisk förening, aktiebolag eller stiftelse.

En lösning av samlingslokalernas beskattning i enlighet med vad som här föreslagits skulle innebära lättnader i synnerhet för de ekonomiskt svaga lokalägande föreningarna. Då den tar sikte endast på fastighetsskatten och skatten på inkomst av fastighet, föregripes därmed inte heller frågan om föreningarnas beskattning i övrigt.

Med hänvisning till vad som anförts hemställa vi,

att riksdagen måtte besluta sådana ändringar i gällande skattelagstiftning att ägare av allmänna samlingslokaler befrias från skyldigheten att erlägga fastighetsskatt och skatt på inkomst av fastighet i enlighet med vad ovan angivits, samt

att vederbörande utskott måtte utarbeta erforderliga författningstexter.

Stockholm den 25 januari 1950.

Gunnar Larsson
i Luttra.

J. Onsjö.

Harald Johnsson
i Skoglösa.

J. W. Pettersson
i Norregård.

Gustaf Svensson
i Vä.

Ivar Johansson,
Mysinge.